

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Adam Maciński

Protokolant : Robert Purchalak

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę i rentę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 112.445,50 zł (sto dwanaście tysięcy czterysta czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lipca 2011 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. rentę w wysokości 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) płatną do 15 każdego miesiąca, poczynając od czerwca 2011 r., wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. ustala, iż strona pozwana ponosić będzie na przyszłość odpowiedzialność względem powoda za skutki wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r.;

IV. dalej idące powództwo oddala;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.845,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. brakującymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Okręgowy we Wrocławiu.

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 118.894 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2011 r. do dnia zapłaty, w tym: kwoty 105.000 zł tytułem zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, kwoty 11.264 zł odszkodowania za koszty opieki sprawowanej nad powodem w okresie od 7 grudnia 2010 r. do 31 maja 2011 r. (k. 11), kwoty 1.320 zł tytułem odszkodowania za zniszczone w wypadku rzeczy, tj. protezę zębową, telefon komórkowy, odzież i obuwie oraz kwoty 1.310 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu nowej odzieży na skutek utraty wagi ciała z powodu pogorszenia się stanu zdrowia w następstwie wypadku. Ponadto powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej renty w związku ze zwiększonymi potrzebami w kwocie 600 zł miesięcznie, ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku na przyszłość oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania / k. 5 – 12 / wskazał m.in., iż w dniu 6 grudnia 2010 r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej (OC) u strony pozwanej. W wyniku zdarzenia

powód doznał licznych obrażeń ciała w postaci : urazu głowy, nosa, szczęki i żeber. Te wielonarządowe obrażenia ciała spowodowały zaś konieczność wielomiesięcznego leczenia i rehabilitacji. Ich konsekwencją pozostają z kolei dokuczliwe bóle głowy, wymioty i spadek masy ciała, a także konieczność opieki osób trzecich przy wykonywaniu czynności dnia codziennego. Powód podał, że strona pozwana dotychczas wypłaciła mu tytułem zadośćuczynienia kwotę 15.000 zł oraz 1525,82 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, odmawiając likwidacji szkody w pozostałym zakresie. Powód nie zgadzał się jednakże z tak określoną wysokością przyznanego mu świadczenia i dlatego też domagał się dalszego zadośćuczynienia, odszkodowania i renty w określonej w pozwie wysokości.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi / k. 83 – 86 / wskazała m.in., iż nie kwestionuje swojej odpowiedzialności za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 6 grudnia 2010 r. Podniosła natomiast, iż tytułem zadośćuczynienia wypłaciła już powodowi kwotę 15.000 zł, natomiast tytułem zwrotu kosztów leczenia dalszą kwotę w wysokości 1.632,22 zł. Według strony pozwanej wypłacone zadośćuczynienie i odszkodowanie było zaś adekwatne i stosowne do rodzaju i rozmiaru cierpień doznanych przez powoda, uwzględniało też wszystkie okoliczności sprawy, w wiek powoda, okres przebytego przez niego leczenia oraz konsekwencje w życiu osobistym.

W piśmie procesowym z dnia 4 czerwca 2012 r. / k. 677 - 679 / powód rozszerzył żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenia na swoją rzecz dalszej kwoty 55.000 zł, tj. ostatecznie 160.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2010 r. do dnia zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 27 sierpnia 2013 r. / k. 835 - 837 / powód ponownie rozszerzył żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej renty w kwocie 1500 zł miesięcznie z tytułu zwiększonych potrzeb powstałych na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2010 r. w Ś. powód R. K. uległ wypadkowi komunikacyjnemu – w trakcie przechodzenia przez jezdnię na przejściu dla pieszych został potrącony przez samochód osobowy. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

(Dowód: notatki, k. 20, 132, 212-213, 379, 442; polisa wraz z dowodami zapłaty składki, k. 126-130; wyrok, pisma, protokoły, opinie, zawiadomienia w sprawie karnej, k. 66, 100, 133, 183-184, 214-230, 292-295, 502-503; zeznania świadka M. K., k. 853-856, 858; przesłuchanie powoda R. K., k. 856-858)

Po zdarzeniu powód został przewieziony na Oddział Chirurgiczny Szpitala w Ś., gdzie przebywał do 21 grudnia 2010 r. z rozpoznaniem stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu, ran tłuczonych nosa i brody, złamania kości nosa, stłuczenia płuc i złamania trzech żeber.

Po wypisaniu ze szpitala powód odczuwał silne zawroty i ból głowy, na skutek czego w dniu 2 stycznia 2011 r. w (...) Szpitalu (...) we W. u powoda przeprowadzono konsultację neurologiczną oraz badania TK głowy, które uwidoczniło stan zapalny zatok szczękowych i sitowia, a także niewielkie zmiany naczyniopochodne w lewym płacie ciemieniowym mózgu. Powód w trybie ambulatoryjnym konsultował się także u lekarza ortopedy, który zlecił powodowi noszenie kołnierza ortopedycznego na 3-4 tygodnie oraz fizjoterapię w trybie pilnym. W związku z utrzymującymi się bólami głowy po stronie lewej powód konsultował się także u innych lekarzy specjalistów, w tym neurologa, laryngologa i okulisty. W trakcie tych badań u powoda stwierdzono m.in. ropne zapalenie ucha środkowego lewego, opadnięcie powieki górnej oka lewego i stan zapalny w obrębie tego oka.

W okresie od 1 lutego 2011 r. do 11 lutego 2011 r. powód hospitalizowany był na Oddziale Laryngologicznym Szpitala w L. z rozpoznaniem przewlekłego zapalenia ucha środkowego lewego z porażeniem obwodowym nerwu twarzowego po tej stronie, a także porażenia lewego więzadła głosowego.

W okresie od 11 marca 2011 r. do 14 marca 2011 r. powód hospitalizowany był w Szpitalu w Ś. z powodu silnych dolegliwości bólowych głowy z towarzyszącymi nudnościami i zawrotami głowy (k. 567).

W okresie od 9 kwietnia 2011 r. do 22 kwietnia 2011 r. powód hospitalizowany był na Oddziale Neurologii Szpitala im. (...) przy ul. (...) we W. z powodu nasilających się bólów głowy i zaburzeń połykania znacznie upośledzających jedzenie i picie (k. 50).

W okresie od 2 maja 2011 r. do 6 maja 2011 r. powód hospitalizowany był w Szpitalu w Ś. z powodu silnych dolegliwości bólowych głowy (k. 563).

W okresie od 17 maja 2011 r. do 25 maja 2011 r. powód hospitalizowany był w Klinice (...) we W. z powodu dysgafii i znacznego spadku masy ciała w wyniku niemożności spożywania posiłków.

(Dowód: dokumentacja medyczna, k. 21-54, 73-76, 102-115, 137-141, 163, 236-238, 263-266, 296-298, 317-319, 380-420, 443-483, 514-520, 541-551, 553-577; opinia z dnia 17 grudnia 2011 r. biegłego sądowego z zakresu neurologii wraz z załącznikami, k. 597-617; opinia z dnia 20 kwietnia 2012 r. biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej wraz z pisemną opinią uzupełniającą z 8 maja 2013 r. i ustną opinią uzupełniającą złożoną na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2013 r., k. 698, 798, 839-841; opinia z dnia 22 listopada 2012 r. biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii – foniatrii wraz z załącznikami i pisemną opinią uzupełniającą z 17 lutego 2013 r., k. 747-760, 775; zeznania świadka M. K., k. 853-856, 858; przesłuchanie powoda R. K., k. 856-858)

Na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. u powoda rozpoznano: przebyty uraz głowy z wstrząśnieniem mózgu, encefalopatię pourazową z niedowładem i niezbornością lewych kończyn, bólami głowy oraz zespołem psychoorganicznym w formie depresji, przebyty uraz skrętny kręgosłupa szyjnego oraz pourazowy zespół bólowy szyjny korzeniowy o typie nerwobólu podpotylicznego.

Doznany z tego tytułu uszczerbek z przyczyn neurologicznych jest trwały i wynosi łącznie 40 %, z czego 30% w związku z uszkodzeniem prawej półkuli mózgu, którego wyrazem jest utrzymująca się na niezmiennym poziomie encefalopatia pourazowa (poz. 9c), a także 10% w związku z silnymi dolegliwościami bólowymi typu korzeniowego o charakterze neuralgii (nerwobólu) podpotylicznego (poz. 94a).

(Dowód: opinia z dnia 17 grudnia 2011 r. biegłego sądowego z zakresu neurologii wraz z załącznikami, k. 597-617)

Na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. u powoda stwierdzono też : stan po ranach tłuczonych nosa i brody oraz stan po złamaniu żeber 5, 6 i 7 po stronie prawej.

Doznany z tego tytułu uszczerbek z przyczyn ortopedycznych był długotrwały i wynosił łącznie 15 %, z czego 10% w związku ze złamaniem 3 żeber po stronie prawej (poz. 58a) i 5 % w związku z bliznami twarzy (poz. 19a).

(Dowód: opinia z dnia 20 kwietnia 2012 r. biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej wraz z pisemną opinią uzupełniającą z 8 maja 2013 r. i ustną opinią uzupełniającą złożoną na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2013 r., k. 658, 798, 839-841)

Na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. u powoda stwierdzono ponadto : przebyty uraz głowy ze złamaniem kości nosa oraz nieregularne skrzywienie przegrody nosa.

Doznany z tego tytułu stały uszczerbek z przyczyn laryngologicznych związany z zaburzeniem funkcji oddychania wynosi 10 % (poz. 20b).

W związku z urazem nosa doznany w wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. ze skutkiem w postaci lewostronnego skrzywienia przegrody nosa, upośledzającego drożność przewodu nosowego po tej stronie, mogą występować w przyszłości trudności w oddychaniu przez nos, zwłaszcza w czasie snu i w czasie wzmożonego wysiłku fizycznego, skłonność do krwawień z nosa, ewentualnie bóle głowy.

(Dowód: opinia z dnia 22 listopada 2012 r. biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii – foniatrii wraz z załącznikami i pisemną opinią uzupełniającą z 17 lutego 2013 r., k. 747-760, 775)

U powoda rozpoznano także dolegliwości pozostające bez związku z wypadkiem z dnia 6 grudnia 2010 r., tj.: postępujący zespół opuszkowy manifestujący się niedowładem mięśni odpowiadających za polykanie i mowę oraz oddychanie, z obustronnym zanikiem mięśni obręczy barkowej i obu rąk, stwardnienie zanikowe w obserwacji, przewlekłe naczyniowe uszkodzenie mózgu w obrazie TK i MR, przebyte obwodowe porażenie nerwu twarzowego lewego na podłożu zapalnym, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego zaawansowane oraz polineuropatia cukrzycowa, stan po operacji radykalnej ucha środkowego lewego, przewlekłe zapalenie ucha środkowego lewego ze zmianami zapalnymi w obu wyrostkach sutkowych, obustronny niedosłuch w stopniu lekkim i umiarkowanym, przebyte obwodowe zapalenie nerwu twarzowego lewego na podłożu zapalnym, zmiany zapalne w obu zatokach szczękowych i sitowia, zapalenie tylne krtani, zaburzenia mowy i polykania, obustronne porażenie strun głosowych – stan po tracheotomii i stan po usunięciu migdałków podniebnych.

(Dowód: opinia z dnia 17 grudnia 2011 r. biegłego sądowego z zakresu neurologii wraz z załącznikami, k. 597-617; opinia z dnia 20 kwietnia 2012 r. biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej wraz z pisemną opinią uzupełniającą z 8 maja 2013 r. i ustną opinią uzupełniającą złożoną na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2013 r., k. 658, 798, 839-841; opinia z dnia 22 listopada 2012 r. biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii – foniatrii wraz z załącznikami i pisemną opinią uzupełniającą z 17 lutego 2013 r., k. 747-760, 775; zdjęcia, k. 593-594)

W chwili wypadku powód miał 61 lat i pozostawał na rencie z ZUS w związku z operacją kardiologiczną. Powód utrzymywał się wówczas z renty z ZUS w wysokości 661,23 zł miesięcznie, a także uzyskiwał dodatkowe dochody w kwocie kilkaset zł miesięcznie z dorywczej pracy w Spółdzielni (...) w Ś.. Przed przejściem na rentę powód jako rzemieślnik prowadził firmę budowlaną. W dacie wypadku żona powoda M. K. nie wykonywała pracy zarobkowej. Przed wypadkiem powód był osobą sprawną fizycznie, samodzielnie jeździł samochodem oraz poruszał się na rowerze.

Po wypadku powód z uwagi na doznane w wypadku obrażenia stał się osobą niezdolną do podejmowania dorywczej pracy i obecnie utrzymuje się z renty z ZUS, której wysokość wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym wynosi około 1000 zł miesięcznie. Od wypadku powód nie może samodzielnie jeździć samochodem. Z uwagi na uszkodzenie mózgu oraz związane z tym silne bóle głowy powód przyjmuje leki. Powód stał się osobą drażliwą i z uwagi na myśli samobójcze korzystał z porad psychologa. Obecnie powód nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji i wymaga pomocy osób trzecich przy zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych, w tym przy samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu.

W dniu 27 września 2011 r. (...) ds. Niepełnosprawności w Ś. zmienił stopień niepełnosprawności powoda z umiarkowanego na znaczny. Orzeczenie wydano na stałe.

(Dowód: decyzja o waloryzacji renty z ZUS, k. 55, 116-117, 421-422, 484-485; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 552; zaświadczenie, k. 592; zeznania świadka M. K., k. 853-856, 858; przesłuchanie powoda R. K., k. 856-858)

Po wypadku przez okres pierwszych miesięcy powód wymagał stałej opieki, co najmniej 8 godzin na dobę przy czynnościach dnia codziennego, w tym czynnościach higienicznych, fizjologicznych, ubieraniu i karmieniu. Opiekę w powyższym wymiarze świadczyła żona M. K. i jej córka, a od lutego 2011 r., tj. od momentu podjęcia przez żonę powoda pracy zarobkowej w systemie 3-zmianowym, sąsiadka A. B.. Szacunkowa rynkowa stawka za opiekę wynosiła co najmniej 10 zł za godzinę, przy czym żona powoda ustaliła z sąsiadką A. B. wysokość stawki w kwocie 5 zł za godzinę opieki.

W okresie od 22 grudnia 2010 r. do 31 stycznia 2011 r., tj. przez 41 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała żona M. K.. Szacunkowy koszt opieki stanowiącej iloczyn 41 dni opieki, 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł wyniósł 2624 zł.

W okresie od 12 lutego 2011 r. do 11 marca 2011 r., tj. przez 27 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała sąsiadka A. B. w łącznym wymiarze 117,5 godzin, a także żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki: 1) w okresie od 12 lutego 2011 r. do 13 lutego 2011 r., tj. w wymiarze 2 dni opieki sprawowanej przez żonę M. K. oraz 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 128 zł, 2) w okresie od 14 lutego 2011 r. do 11 marca 2011 r., tj. w wymiarze 117,5 godzin sprawowanej przez sąsiadkę A. B. przy uwzględnieniu stawki 5 zł za godzinę wyniósł 587,5 zł, 3) w okresie od 14 lutego 2011 r. do 11 marca 2011 r. w związku z dodatkową opieką sprawowaną przez żonę i córkę powoda w wymiarze nie przekraczającym 8 godzin dziennie, tj. 45 godzin i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 360 zł.

W okresie od 15 marca 2011 r. do 8 kwietnia 2011 r., tj. przez 25 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała sąsiadka A. B. w łącznym wymiarze 62,5 godzin, a także żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki w okresie od 15 marca 2011 r. do 8 kwietnia 2011 r. sprawowanej przez sąsiadkę A. B. i stawki 5 zł za godzinę wyniósł 312,50 zł, natomiast szacunkowy koszt dodatkowej opieki sprawowanej przez żonę i córkę powoda w wymiarze nie przekraczającym 8 godzin dziennie, tj. 74 godzin i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 592 zł.

W okresie od 23 kwietnia 2011 r. do 1 maja 2011 r., tj. przez 9 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała sąsiadka A. B. w łącznym wymiarze 35,5 godzin, a także żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki: 1) w okresie od 23 kwietnia 2011 r. do 25 kwietnia 2011 r., tj. w wymiarze 3 dni opieki sprawowanej przez żonę M. K. oraz 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 192 zł, 2) w okresie od 26 kwietnia 2011 r. do 29 kwietnia 2011 r., tj. w wymiarze 35,5 godzin sprawowanej przez sąsiadkę A. B. i stawki 5 zł za godzinę wyniósł 177,5 zł, 3) w okresie od 30 kwietnia 2011 r. do 1 maja 2011 r. w związku z dodatkową opieką sprawowaną przez żonę i córkę powoda w wymiarze 2 dni, przy uwzględnieniu 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 128 zł.

W okresach od 7 maja 2011 r. do 16 maja 2011 r. oraz od 26 maja 2011 r. do 31 maja 2011 r., tj. przez 16 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki w tym okresie przy uwzględnieniu 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 1024 zł.

Szacunkowy koszt opieki nad powodem sprawowanej w domu w okresie od zdarzenia, tj. 6 grudnia 2010 r. do końca maja 2011 r. wyniósł 6125,50 zł (= 2624 zł + 128 zł + 587,5 zł + 360 zł + 312,50 zł + 592 zł + 192 zł + 177,50 zł + 128 zł + 1024 zł).

(Dowód: zestawienie, k. 578, 848-850; zeznania świadka A. B., k. 843-847, zeznania świadka M. K., k. 853-856, 858; przesłuchanie powoda R. K., k. 856-858)

W związku z dolegliwościami doznanymi w wypadku powód w dalszym ciągu wymaga opieki w wymiarze co najmniej 2 godzin na dobę przy czynnościach dnia codziennego. Szacunkowy koszt z tego tytułu wynosi około 500 zł miesięcznie (= 2 godziny dziennie x 8 zł za godzinę x 30 dni).

Na skutek wypadku powstała konieczność ponoszenia wyższych kosztów utrzymania, w porównaniu do stanu sprzed wypadku, w postaci kosztów wizyt lekarskich, lekarstw, transportu i stosowania diety. Szacunkowe koszty z tego tytułu wynoszą około 500 zł miesięcznie.

(Dowód: faktury, rachunki, zestawienia, k. 101, 136, 144-148, 155-158, 164-179, 188-203, 206, 241-262, 267, 270-285, 288, 299-305, 308-314, 320-340, 344, 347-361, 364, 579-591; zeznania świadka M. K., k. 853-856, 858; przesłuchanie powoda R. K., k. 856-858)

W momencie wypadku powód szedł z wizytą do wnuków z okazji Świętego Mikołaja i w związku z tym był ubrany w „odświętne” rzeczy.

Na skutek wypadku zniszczeniu uległy należące do powoda rzeczy osobiste, w tym proteza zębowa o szacunkowej wartości ponad 750 zł, nowe buty zimowe o szacunkowej wartości 200 zł (jeden z butów nie został odnaleziony po wypadku), kurtka o szacunkowej wartości co najmniej 150 zł, spodnie o szacunkowej wartości 100 zł i telefon komórkowy o szacunkowej wartości co najmniej 150 zł.

(Dowód: zeznania świadka M. K., k. 853-856, 858; przesłuchanie powoda R. K., k. 856-858)

W dniu 7 stycznia 2011r. powód zgłosił szkodę stronie pozwanej domagając się zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 120.000 zł oraz początkowo 180,39 zł tytułem kosztów leczenia. W pismach z dnia 2 kwietnia 2011 r., 11 maja 2011 r. i 30 maja 2011 r. powód zwracał się do strony pozwanej o żądaniem pokrycia szkody, w tym zwrotu kolejnych kosztów leczenia.

W trakcie postępowania likwidacyjnego strona pozwana decyzją z dnia 11 lutego 2011 r. przyznała i wypłaciła powodowi kwotę 3.887,38 zł, w tym 3000 zł tytułem zadośćuczynienia i 887,38 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Decyzją z dnia 14 lutego 2011 r. strona pozwana przyznała powodowi dalsze zadośćuczynienie w kwocie 12.000 zł. W związku z dalszymi żądaniami powoda strona pozwana decyzją z dnia 2 maja 2011 r. przyznała mu 638,44 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Decyzjami z 31 maja 2011 r. i 6 czerwca 2011 r. strona pozwana przyznała powodowi dalsze odszkodowanie tytułem zwrotu kosztów leczenia w kwotach 51,31 zł i 55,09 zł.

Dotychczas strona pozwana wypłaciła powodowi 15.000 zł zadośćuczynienia oraz 1.632,22 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz odmówiła spełnienia świadczenia w pozostałym zakresie

(Dowód: zgłoszenie szkody osobowej, korespondencja stron, decyzje, akta szkody, k. 56-65, 67-72, 98, 118-125, 131, 135, 142-143, 149-154, 159-162, 180-182, 185-187, 204-205, 207-211, 239-240, 286-287, 486-501; wnioski o ponowne rozpatrzenie z wezwaniem do zapłaty, k. 231-235, 423-428, 504-513; pisma strony pozwanej z 22 kwietnia 2011 r., 16 maja 2011 r., 1 czerwca 2011 r., k. 268-269, 289, 306-307, 341, 346; decyzje z 31 maja 2011 r. i 6 czerwca 2011 r., zawiadomienie, k. 342-343, 345, 362-363, 365; pisma powoda z 11 maja 2011 r., 30 maja 2011 r., k. 290-291, 315-316; opinia lekarska sporządzona w trakcie postępowania likwidacyjnego, k. 134; faktury, rachunki, zestawienia, k. 101, 136, 144-148, 155-158, 164-179, 188-203, 206, 241-262, 267, 270-285, 288, 299-305, 308-314, 320-340, 344, 347-361, 364, 579-591; zeznania świadka M. K., k. 853-856, 858; przesłuchanie powoda R. K., k. 856-858)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w części na uwzględnienie.

Okolicznościami niespornymi w sprawie były: wypadek, w którym poszkodowany został powód R. K., zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych przez sprawcę wypadku komunikacyjnego ze stroną pozwaną, zgłoszenie szkody przez powoda oraz postępowanie likwidacyjne prowadzone przez stronę pozwaną, które zakończyło się częściową zapłatą na rzecz powoda zadośćuczynienia i odszkodowania oraz w pozostałym zakresie odmową zapłaty roszczeń powoda. Bezsprzeczne była również co do zasady odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę w związku z wypadkiem, w którym poszkodowany został powód R. K.. Strona pozwana nie zakwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności odszkodowawczej za wypadek.

Istota sporu sprowadzała się natomiast w pierwszym rzędzie do ustalenia wysokości należnego powodowi z tego tytułu zadośćuczynienia.

Ustalając tę wysokość, Sąd kierował się tu zasadą umiarkowania, wyrażającą się w uwzględnieniu wszystkich okoliczności oraz skutków doznanego przez powoda urazu. Decydujące znaczenie miał tu rodzaj i rozmiar poniesionego przez powoda uszczerbku na zdrowiu. Ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił zaś w oparciu o opinie sporządzone przez biegłych sądowych z zakresu neurologii, chirurgii urazowo – ortopedycznej oraz otolaryngologii – foniatrii. Opinie te należało uznać tu za rzetelne, spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii (k. 597-617) wynikało, że na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. u powoda rozpoznano: przebyty uraz głowy z wstrząśnieniem mózgu, encefalopatię pourazową z niedowładem i niezbornością lewych kończyn, bólami głowy oraz zespołem psychoorganicznym w formie depresji, przebyty uraz skrętny kręgosłupa szyjnego oraz pourazowy zespół bólowy szyjny korzeniowy o typie nerwobólu podpotylicznego. Doznany z tego tytułu uszczerbek z przyczyn neurologicznych jest trwały i wynosi łącznie 40 %, z czego 30% w związku z uszkodzeniem prawej półkuli mózgu, którego wyrazem jest utrzymująca się na niezmiennym poziomie encefalopatia pourazowa

(poz. 9c), a także 10% w związku z silnymi dolegliwościami bólowymi typu korzeniowego o charakterze neuralgii (nerwobólu) podpotylicznego (poz. 94a). Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej (k. 658) wynikało, że na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. u powoda stwierdzono też : stan po ranach tłuczonych nosa i brody oraz stan po złamaniu żeber 5, 6 i 7 po stronie prawej. Doznany z tego tytułu uszczerbek z przyczyn ortopedycznych był długotrwały i wynosił łącznie 15 %, z czego 10% w związku ze złamaniem 3 żeber po stronie prawej (poz. 58a) i 5 % w związku z bliznami twarzy (poz. 19a). W pisemnej opinii uzupełniającej z 8 maja 2013 r. i ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2013 r. (k. 798, 839-841) biegły w przekonujący sposób odniósł się do wszystkich zarzutów stawianych opinii przez stronę pozwaną. Ponadto z opinii biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii – foniatrii (k. 747-760) wynikało, że na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. u powoda stwierdzono ponadto : przebyty uraz głowy ze złamaniem kości nosa oraz nieregularne skrzywienie przegrody nosa. Doznany z tego tytułu uszczerbek z przyczyn laryngologicznych związany z zaburzeniem funkcji oddychania wynosi 10 % (poz. 20b). W pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 17 lutego 2013 r. (k. 775) biegła wyjaśniła wątpliwości podnoszone w zarzutach strony pozwanej do opinii. Zaakcentować należało, że łącznie doznany przez powoda uszczerbek na zdrowiu na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. wyniósł aż **65%**.

Przesądając o wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 6 grudnia 2010 r. Sąd wziął ponadto pod uwagę, że przed wypadkiem powód, pomimo przebywania na rencie, był osobą w znacznej mierze sprawną fizycznie, albowiem mógł samodzielnie poruszać się, w tym jeździć samochodem czy rowerem, a także mógł podejmować dodatkową pracę zarobkową. Po wypadku powód z uwagi na doznane w wypadku obrażenia stał się osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Od momentu wypadku powód wymaga pomocy nawet przy poruszaniu się, a także od chwili zdarzenia nie może samodzielnie jeździć samochodem. Z uwagi na uszkodzenie mózgu oraz związane z tym silne bóle głowy powód przyjmuje leki. Powód stał się osobą drażliwą i z uwagi na myśli samobójcze korzystał z porad psychologa. Obecnie powód wymaga pomocy osób trzecich przy zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych, w tym przy samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu. Na skutek tego w dniu 27 września 2011 r. (...) ds. Niepełnosprawności w Ś. zmienił stopień niepełnosprawności powoda z umiarkowanej na znaczny, zaś powyższe orzeczenie wydano na stałe.

Biorąc zatem pod uwagę stwierdzony w opiniach biegłych sądowych procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda, zakres poniesionych przez niego cierpień fizycznych i psychicznych, jego wiek, aktualny stan zdrowia i rokowania na przyszłość, Sąd uznał, iż należne mu z tytułu zaistniałego zdarzenia zadośćuczynienie winno tu wynieść 120.000 zł. Oddalając żądanie pozwu ponad tą kwotę miał także na uwadze, że część dolegliwości, na które powód uskarżał się w niniejszym postępowaniu pozostawała bez związku z wypadkiem z dnia 6 grudnia 2010 r. Mając zatem na względzie, iż w toku postępowania likwidacyjnego, strona pozwana wypłaciła już powodowi kwotę 15.000 zł, to w niniejszej sprawie należało zatem zasądzić na jego rzecz dalszą należną mu kwotę 105.000 zł, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku. Żądanie przewyższające tę kwotę należało zaś oddalić jako wygórowane, o czym orzeczono jak w punkcie IV wyroku.

Od zasądzonej tytułem zadośćuczynienia kwoty 105.000 zł, na podstawie art. 455 k.c. i art. 481 § 1 k.c., powodowi należały się także odsetki za opóźnienie. W ocenie Sądu, okoliczności dotyczące następstw wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. dla stanu zdrowia powoda, a w szczególności problemy neurologiczne nie były możliwe do obiektywnego stwierdzenia bezpośrednio po zdarzeniu bądź nawet trzy miesiące po zdarzeniu, kiedy to pozwana wypłaciła powodowi 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia, lecz krzywda powoda w pełni ujawniła się dopiero w dalszym okresie leczenia w związku z kolejnymi pobytami powoda w szpitalach i brakiem wystarczających postępów w rekonwalescencji powoda. Powód wystąpił zaś z niniejszym powództwem w czerwcu 2011 r., tj. jeszcze w trakcie leczenia. Z uwagi na powyższe Sąd zasądził odsetki ustawowe z tytułu opóźnienia z zapłatą kwoty 105.000 zł od dnia 22 lipca 2007 r., mając na uwadze datę doręczenia pozwanej odpisu pozwu zawierającego powyższe żądanie, co nastąpiło ok. 7 miesięcy po wypadku (7 lipca 2011 r. (k.82) + 14 dni). O powyższym roszczeniu Sąd orzekł w punktach I i IV wyroku.

Powód R. K. domagał się ponadto zwrotu kosztów opieki w łącznej kwocie 11.264 zł stanowiącej iloczyn 8 zł za godzinę opieki, 8 godzin opieki dziennie i 176 dni opieki w okresie od 7 grudnia 2010 r. do 31 maja 2011 r. Sąd mając na uwadze stan zdrowia powoda po wypadku, w tym wysokość doznanego przez niego uszczerbku na zdrowiu, co do zasady uwzględnił powyższe roszczenie, tak co do zwrotu kosztów opieki sprawowanej nad powodowej przez sąsiadkę

A. B., jak również żonę M. K. i córkę powoda. Po przeanalizowaniu materiału dowodowego Sąd uznał, że wymiar tej opieki w wysokości 8 godzin dziennie w okresie pierwszych miesięcy po wypadku, a także stawka 8 zł za godzinę opieki, nie były wygórowane. Sąd oddalił żądanie pozwu w tym zakresie jedynie odnośnie okresów objętych żądaniem kiedy to powód przebywał w szpitalach i miał tam zapewnioną całodobową opiekę pielęgniarstwa. Miało to miejsce w okresach: od 6 grudnia 2010 r. do 21 grudnia 2010 r., od 1 lutego 2011 r. do 11 lutego 2011 r., od 11 marca 2011 r. do 14 marca 2011 r., od 9 kwietnia 2011 r. do 22 kwietnia 2011 r., od 2 maja 2011 r. do 6 maja 2011 r. i od 17 maja 2011 r. do 25 maja 2011 r. Ponadto w okresach kiedy opiekę nad powodem sprawowała sąsiadka A. B. Sąd przyjął stawkę godzinową w wysokości 5 zł / godz. Jak wynikało bowiem z zeznań A. B. i M. K., taka właśnie stawka za opiekę nad powodem została ustalona pomiędzy nimi. Dodać należało, że zwrot w/w kosztów z tytułu opieki, uwzględniony w punkcie I wyroku, obejmował wyłącznie wydatki poniesione do końca maja 2011 r., co było zgodne z żądaniem pozwu. Koszty z tytułu opieki ponoszone w dalszym okresie, tj. od czerwca 2011 r. zostały zaś uwzględnione przy rozpatrywaniu roszczenia o zapłatę renty.

Rozstrzygając w powyższym zakresie Sąd stwierdził, że w okresie od 22 grudnia 2010 r. do 31 stycznia 2011 r., tj. przez 41 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała żona M. K.. Szacunkowy koszt opieki stanowiącej iloczyn 41 dni opieki, 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł wyniósł 2624 zł. Ponadto Sąd stwierdził, że w okresie od 12 lutego 2011 r. do 11 marca 2011 r., tj. przez 27 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała sąsiadka A. B. w łącznym wymiarze 117,5 godzin, a także żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki: 1) w okresie od 12 lutego 2011 r. do 13 lutego 2011 r., tj. w wymiarze 2 dni opieki sprawowanej przez żonę M. K. oraz 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 128 zł, 2) w okresie od 14 lutego 2011 r. do 11 marca 2011 r., tj. w wymiarze 117,5 godzin sprawowanej przez sąsiadkę A. B. i stawki 5 zł za godzinę wyniósł 587,5 zł, 3) w okresie od 14 lutego 2011 r. do 11 marca 2011 r. w związku z dodatkową opieką (ponad tą wykonywaną przez sąsiadkę) sprawowaną przez żonę i córkę powoda w wymiarze nie przekraczającym 8 godzin dziennie, tj. 45 godzin i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 360 zł. Sąd ustalił także, iż w okresie od 15 marca 2011 r. do 8 kwietnia 2011 r., tj. przez 25 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała sąsiadka A. B. w łącznym wymiarze 62,5 godzin, a także żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki w okresie od 15 marca 2011 r. do 8 kwietnia 2011 r. sprawowanej przez sąsiadkę A. B. i stawki 5 zł za godzinę wyniósł 312,50 zł, natomiast szacunkowy koszt dodatkowej opieką (ponad tą wykonywaną przez sąsiadkę) sprawowaną przez żonę i córkę powoda w wymiarze nie przekraczającym 8 godzin dziennie, tj. 74 godzin i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 592 zł. Sąd miał na uwadze, że w okresie od 23 kwietnia 2011 r. do 1 maja 2011 r., tj. przez 9 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała sąsiadka A. B. w łącznym wymiarze 35,5 godzin, a także żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki: 1) w okresie od 23 kwietnia 2011 r. do 25 kwietnia 2011 r., tj. w wymiarze 3 dni opieki sprawowanej przez żonę M. K. oraz 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 192 zł, 2) w okresie od 26 kwietnia 2011 r. do 29 kwietnia 2011 r., tj. w wymiarze 35,5 godzin sprawowanej przez sąsiadkę A. B. i stawki 5 zł za godzinę wyniósł 177,5 zł, 3) w okresie od 30 kwietnia 2011 r. do 1 maja 2011 r. w związku z dodatkową opieką (ponad tą wykonywaną przez sąsiadkę) sprawowaną przez żonę i córkę powoda w wymiarze 2 dni, 8 godzin dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 128 zł. Nadto Sąd stwierdził, że w okresach od 7 maja 2011 r. do 16 maja 2011 r. oraz od 26 maja 2011 r. do 31 maja 2011 r., tj. przez 16 dni kiedy powód przebywał w domu, opiekę nad nim sprawowała żona M. K. i córka powoda. Szacunkowy koszt opieki w tym okresie przy uwzględnieniu 8 godzin opieki dziennie i stawki 8 zł za godzinę wyniósł 1024 zł. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd stwierdził, że szacunkowy koszt opieki nad powodem sprawowanej w domu w okresie od zdarzenia, tj. 6 grudnia 2010 r. do końca maja 2011 r. wyniósł 6125,50 zł (= 2624 zł + 128 zł + 587,5 zł + 360 zł + 312,50 zł + 592 zł + 192 zł + 177,50 zł + 128 zł + 1024 zł). Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda z tego tytułu kwotę 6125,50 zł jak w punkcie I wyroku, oddalając jednocześnie dalej idące żądanie jako nieuzasadnione, jak w punkcie II wyroku.

Od zasądzonej w punkcie I kwoty z tytułu zwrotu kosztów opieki Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 22 lipca 2007 r., mając na uwadze datę doręczenia pozwanej odpisu pozwu zawierającego powyższe żądanie, co nastąpiło 7 lipca 2011 r. (k.82) i uwzględniając termin 14 dni na spełnienie świadczenia. O powyższym roszczeniu Sąd orzekł w punktach I i IV wyroku.

Powód R. K. domagał się również zasądzenia na jego rzecz kwoty 1320 zł z tytułu odszkodowania za zniszczone w wypadku rzeczy w postaci protezy zębowej, ubrania w postaci kurtki zimowej, spodni, butów, a także telefonu komórkowego. W trakcie postępowania Sąd ustalił, że w momencie wypadku powód szedł z wizytą do wnuków z okazji Świętego Mikołaja i w związku z tym był ubrany w „odświętne” rzeczy. Z zeznań żony powoda i przesłuchania powoda, którym Sąd dał wiarę wynikało, że na skutek wypadku zniszczeniu uległy należące do powoda rzeczy osobiste, w tym proteza zębowa o szacunkowej wartości ponad 750 zł, nowe buty zimowe o szacunkowej wartości 200 zł (jeden z butów nie został odnaleziony po wypadku), kurtka o szacunkowej wartości co najmniej 150 zł, spodnie o szacunkowej wartości 100 zł i telefon komórkowy o szacunkowej wartości co najmniej 150 zł. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd w całości uwzględnił żądane pozwu w tym zakresie, kierując się dodatkowo zasadami doświadczenia życiowego i uznając, że powyższa kwota, pomimo braku stosownych rachunków i dowodów ich zakupu, obejmująca łącznie wszystkie w/w przedmioty, tj. protezę zębową, buty, kurtkę, spodnie, buty zimowe i telefon komórkowy odpowiadała ich rynkowej wartości i nie była wygórowana. Nie można było przy tym wymagać od powoda, aby przechowywał wszystkie dowody zakupu rzeczy osobistych w sytuacji gdy w dacie nabycia tych rzeczy nie mógł przypuszczać, że w przyszłości powstanie potrzeba ich wykorzystania, np. w związku z powyższym wypadkiem. Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł o powyższym roszczeniu jak w punkcie I wyroku, zasądzając od powyższej kwoty odsetki ustawowe od dnia 22 lipca 2011 r. z analogicznych przyczyn jak przy roszczeniu o zapłatę zadośćuczynienia i zwrotu kosztów opieki.

W trakcie postępowania powód R. K. domagał się także zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej renty w związku ze zwiększonymi potrzebami powstałymi na skutek wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r., początkowo w kwocie 600 zł miesięcznie, a ostatecznie w kwocie 1500 zł miesięcznie (pismo procesowe z dnia 27 sierpnia 2013 r., k. 835 - 837). Stosownie do art. 444 § 2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, chirurgii urazowo – ortopedycznej i otolaryngologii – foniatrii wynikało, że na skutek wypadku powód doznał obrażeń ciała skutkujących uszczerbek na zdrowiu w wysokości 65%. Z uwagi na powyższe ustalenia, a także mając na uwadze dowody w postaci dokumentacji medycznej (k. 603-617), faktur, rachunków i pism (k. 144-203), zaświadczeń, kart, zestawień i faktur (k. 541-592) oraz zeznań żony powoda M. K. i przesłuchania powoda Sąd uznał, że powód niewątpliwie wykazał, iż na skutek wypadku powstała konieczność ponoszenia wyższych kosztów jego utrzymania, w porównaniu do stanu sprzed wypadku, w postaci kosztów wizyt lekarskich, lekarstw, transportu i stosowania odpowiedniej diety. Szacunkowe koszty z tego tytułu wynoszą około 500 zł miesięcznie. Ponadto w ocenie Sądu powód w dostatecznym stopniu wykazał, że z uwagi na bardzo wysoki łączny uszczerbek na zdrowiu w związku z dolegliwościami doznanymi w wypadku powód w dalszym ciągu wymaga opieki osób trzecich w wymiarze co najmniej 2 godzin na dobę przy czynnościach dnia codziennego. Szacunkowy koszt z tego tytułu wynosi około 500 zł miesięcznie (= 2 godziny dziennie x 8 zł za godzinę x 30 dni). Reasumując Sąd uznał, że powód niewątpliwie wykazał, iż na skutek wypadku powstała konieczność ponoszenia przez niego wyższych kosztów utrzymania w porównaniu do stanu sprzed wypadku, w postaci przede wszystkim kosztów leczenia, stosowania odpowiedniej diety oraz opieki nad nim w okresie od czerwca 2011 r. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że odpowiednia będzie tu renta w kwocie 1000 zł miesięcznie, która zrekompensuje poniesione przez powoda zwiększone wydatki związane z wypadkiem. Oddalając żądanie pozwu z tego tytułu w pozostałym zakresie Sąd miał na uwadze, że po upływie kilku miesięcy od wypadku powyższe wydatki, w tym w szczególności z tytułu opieki i leczenia, w związku z częściowym wyleczeniem i ustabilizowaniem się stanu zdrowia powoda były niższe aniżeli miało to miejsce przez pierwsze półrocze po zdarzeniu. Z uwagi na powyższe Sąd zasądził w punkcie II wyroku od strony pozwanej na rzecz powoda rentę w wysokości 1.000 zł płatną do 15 każdego miesiąca, poczynając od czerwca 2011 r. miesięcznie, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie Sąd oddalił dalej idące powództwo w tym zakresie, jak w punkcie IV wyroku.

Na uwzględnienie zasługiwało także żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. mogące powstać w przyszłości (art. 189 k.p.c.). Wedle bowiem opinii biegłej sądowej z zakresu otolaryngologii – foniatrii, w związku z urazem nosa doznany w wypadku z dnia 6 grudnia 2010 r. ze skutkiem w postaci lewostronnego skrzywienia przegrody nosa, upośledzającego drożność przewodu nosowego po tej stronie,

mogą występować w przyszłości trudności w oddychaniu przez nos, zwłaszcza w czasie snu i w czasie wzmożonego wysiłku fizycznego, skłonność do krwawień z nosa, ewentualnie bóle głowy. Ponadto powód nadal wymaga leczenia neurologicznego. Trudno zatem przewidzieć, czy w przeszłości nie ujawnią się dalsze negatywne następstwa tegoż zdarzenia. O roszczeniu tym orzeczono w punkcie III wyroku.

Sąd w punkcie IV wyroku oddalił w całości żądanie pozwu odnośnie zapłaty kwoty 1310 zł z tytułu zwrotu wydatków poniesionych na zakup odzieży na skutek utraty wagi. Rozstrzygając w tym zakresie Sąd miał na uwadze, że powód nie wykazał, co składało się na w/w kwotę oraz nie przedłożył dowodów zakupu spornej odzieży, choć konieczność ich zakupu powstała już po wypadku. Ponadto, jak wynikało z opinii biegłego z zakresu neurologii (k. 601) schorzenie w postaci postępującego zespołu opuszkowego objawiającego się niedowładem mięśni odpowiadających za połykanie i mowę nie miało związku z wypadkiem z dnia 6 grudnia 2010 r. Z tym schorzeniem zaś należało wiązać problemy z odżywianiem i znaczny ubytek masy ciała. W związku z tym Sąd oddalił żądanie pozwu w tym zakresie.

O kosztach procesu w punkcie V wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia, przy czym mając na uwadze nakład pracy peł. powoda Sąd uwzględnił koszty procesu poniesione przez niego w wysokości podwójnej stawki minimalnej. Sąd miał na uwadze, że powództwo okazało się zasadne w około 65 % ($= 124.445,50 \text{ zł} / 191.894 \text{ zł} \times 100\%$), natomiast obrona strony pozwanej okazała się skuteczna w około 35%. Na koszty procesu poniesione przez powoda składały się koszty zastępstwa procesowego w łącznej kwocie 14.400 zł, tj. 7200 zł ($3600 \text{ zł} \times 2$) za prowadzenie sprawy przed Sądem I instancji oraz 7200 zł za prowadzenie sprawy w dwóch postępowaniach zażaleniowych (50% z kwoty 7200 zł $\times 2$), a także opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Na koszty strony pozwanej składały się koszty zastępstwa procesowego w łącznej kwocie 7200 zł, tj. 3600 zł za na postępowanie sprawy przed Sądem I instancji oraz 3600 zł za prowadzenie sprawy w dwóch postępowaniach zażaleniowych (50% z kwoty 3600 zł $\times 2$), a także opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W związku z tym, że powód wygrał sprawę w 64,85 % powinien otrzymać zwrot kosztów w wysokości 9371,05 zł ($= 65\% \times 14417 \text{ zł}$), zaś strona pozwana, której obrona okazała się skuteczna w 35%, powinna otrzymać zwrot kosztów w wysokości 2525,95 zł ($= 35\% \times 7217 \text{ zł}$). Po potrąceniu obu kwot do zapłacenia na rzecz powoda pozostaje kwota 8845,10 zł, która została zasądzona w punkcie V wyroku.

W punkcie VI wyroku brakującymi kosztami sądowymi Sąd obciążył Skarb Państwa.